

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Bordian Radion în numele inculpatului Cucuta Serghei, de către avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta Serghei, de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Răileanu Radu și de către inculpatul Răileanu Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, în cauza penală privind-i pe

Cucuta Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx,

Răileanu Radu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx,

Rusu Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 23.09.2016 – 02.06.2017
2. *instanța de apel:* 29.06.2017 – 06.06.2018
3. *instanța de recurs:* 01.08.2018 – 18.12.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 iunie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Cucuta Serghei Xxxxx, în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, la 18 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 19 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Răileanu Radu Xxxxx, în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, la 20 ani închisoare;

- art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 21 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Rusu Ion Xxxxx, în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, la 16 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 17 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Cucuta S. împreună cu Rusu I., Răileanu R., la data de 03 august 2016, în jurul orei 17.00, au mers cu prietenii lor Xxxxx și Culmatițcaia Alina în prima fâșie forestieră, lângă a IV gunoiște de pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, unde au consumat băuturi alcoolice. Ca rezultat, între Culmatițcaia Alina și Xxxxxa început un conflict, atunci Rusu Ion a intervenit în conflictul verbal, care ulterior a trecut în altercație, la care s-a asociat și Răileanu Radu care i-a aplicat lui Xxxxxo lovitură cu pumnul în regiunea feței, lovitură de la care ultimul a căzut pe pământ, după care, puțin s-au calmat și au continuat să servească băuturi spirtoase. În scurt timp, aproximativ în jurul orei 19.00, ei au trecut din prima fâșie forestieră în a doua fâșie forestieră de pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, unde cearta dintre Xxxxx și Rusu Ion a luat amploare, ca urmare Rusu Ion i-a aplicat lui Xxxxx, cu un furtun de fier 3-4 lovituri în regiunea capului, apoi, s-a alăturat Cucuta Serghei și Răileanu Radu, care i-au aplicat lui Xxxxx mai multe lovituri cu pumnii în coaste și cu picioarele pe întreg corpul. În scurt timp, Răileanu Radu a venit cu propunerea de a-l dezbrăca pe Xxxxx și de a face haz pe seama lui, apoi tot Răileanu Radu a venit cu propunerea către Rusu Ion și Cucuta Serghei, de a-l ucide pe Xxxxx, în caz contrar a doua zi, Xxxxx îi v-a denunța la poliție, ca urmare Răileanu Radu cu mâinile, l-a strangulat puțin pe Xxxxx, care stătea deja culcat pe pământ, ca urmare a loviturilor aplicate de Răileanu Radu, Rusu Ion și Cucuta Serghei, dar era încă viu. În același timp, Cucuta Serghei, având asupra sa un cuțit de bucătărie, care folosit de ei pentru curățatul nucilor, i-a aplicat lui Xxxxxo lovitură cu cuțitul în regiunea inimii. În continuare, la aplicarea leziunilor corporale s-a alăturat și Rusu Ion, care cu ajutorul aceleiași cuțit i-a aplicat două lovituri lui Xxxxx în regiunea inimii. Apoi, ca nimeni să nu-l găsească pe Xxxxx, ei au hotărât să-l arunce în lanul de porumb. Astfel, Rusu Ion l-a apucat de o mână, Răileanu Radu de un picior și l-au târât de pe marginea lanului de porumb în lanul de porumb, unde l-au aruncat, în rezultatul leziunilor primite, Xxxxxa decedat, fiind abandonat în câmp.

Tot Cucuta S., la data de 03 august 2016, aproximativ după orele 19.00, acționând în baza unei intenții comune cu Rusu Ion și Răileanu Radu, aflându-se în a doua fâșie forestieră de pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, împreună cu Rusu Ion și Răileanu Radu au consumat băuturi spirtoase, l-au torturat pe Xxxxx, și continuându-și acțiunile lor criminale, urmărind scopul de satisfacere a poftelor sexuale, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a - și exprima voința, întrucât Xxxxx se afla în stare de ebrietate alcoolică și a fost torturat inițial de ei în aceeași fâșie forestieră, au

comis pe rând, Cucuta Serghei împreună cu Rusu Ion și Răileanu Radu în privința lui Xxxxx, acțiuni de homosexualitate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 494 din 25.08.2016 s-a constatat că, la examinarea cadavrului Xxxxx., s-au depistat trei plăgi tăiat-înțepate a hemitoracelui stâng, dintre care, plaga descrisă simbolic cu N. 1, se califică ca vătămare corporală ușoară; plăgile Nr. 2 și 3 sunt vitale, fapt ce confirmă prezența hemoragiilor de-a lungul canalelor, au apărut în urma acțiunii nu mai puțin de 3 ori a unui corp tăios-înțepător cum putea fi un cuțit, inclusiv cu, sau asemănător celui prezentat la expertiză. Prezența complexului lezional masiv descris la plăgile Nr. 2 și 3, cu implicarea țesuturilor moi a hemitoracelui stâng, arteriilor intercostale pleurei parietale și a pulmonului stâng, soldat cu hemoragie masivă, în hemitoracele stâng, nu exclude faptul că decesul a survenit în rezultatul vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, descrise mai sus. Astfel, ca leziuni corporale ce au dus la deces (mortale), pot fi considerate separate și împreună plăgile N. 2 și 3. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat un traumatism cranio - cerebral închis, iar după criteriul de lungă durată a sănătății (la persoanele vii) vătămarile corporale descrise în regiunea capului, pot fi calificate ca vătămări medii, fără legătură cauzală cu decesul.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de respingerea solicitării de a încasa din contul inculpaților a cheltuielilor în sumă de 12.406 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor, totodată a considerat corectă încadrarea juridică și pedeapsa aplicată inculpaților și în acest aspect nu a contestat sentința.

3.2 Inculpatul Răileanu Radu, care a solicitat casarea acesteia, invocând că nu este vinovat de cele întâmplate, Xxxxx nu a fost violat, el a decedat din motivul că nu i-a fost acordat ajutorul medical la timp.

3.3 Avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta Serghei, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Cucuta Serghei să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de fond a ignorat declarațiile inculpatului, care a comunicat instanței că nu a cauzat victimei leziunile corporale grave care au dus la deces, iar pe de altă parte au fost ignorate declarațiile inculpatului Rusu Ion, care a recunoscut faptul cauzării victimei de unul singur, a lovirilor cu cuțitul;

- instanța de fond nu a stabilit gradul de participație a fiecărui inculpat la comiterea celor două fapte distincte;

- toți inculpații, cât și martorul Culmatițcaia Alina în ședința de judecată au negat faptul săvârșirii acțiunilor de homosexualitate, față de victimă;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.494 din 25.08.2016, la Xxxxxnu s-au depistat careva vătămări corporale caracteristice unui raport sexual forțat;

- concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpatului s-au întemeiat pe autodenunțul inculpatului și ulterioara verificare a declarațiilor la fața locului,

acțiunile, care au fost efectuate cu încălcări, or, inculpatul nu poate scrie și citi, precum și suferă de maladie psihică, însă, participarea a unui specialist o apărătorului nu a fost asigurată.

3.4 Avocatul Dragan Natalia în numele inculpatului Rusu I., care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, în baza art. 151 Cod penal, iar în baza art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat:

- prima instanță nu a luat în considerare cele invocate de inculpat, de martori, de apărare;

- toți inculpații au declarat că, după aplicarea leziunilor, partea vătămată era în viață și a fost abandonată, a doua zi, anume pentru a verifica starea părții vătămate, Rusu I. cu Culmatîțcaia A. au mers în fâșia forestieră, unde l-au văzut mort pe Xxxxx;

- în acțiunile lui Rusu I. lipsește intenția de a omorî partea vătămată. Mai mult, nu există nici o probă pe capătul de învinuire calificat în baza art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal.

3.5 Avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Răileanu Radu, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Răileanu Radu.

În motivarea apelului a indicat:

- Răileanu R. vina în comiterea infracțiunilor nu a recunoscut-o, a declarat că l-a lovit pe Xxxxx doar cu scopul de a despărți de la bătaie, a mai servit două pahare de vin și aproximativ la ora 21.00 a plecat de la fața locului, la fel, menționând că careva acțiuni perverse nu a săvârșit față de partea vătămată;

- despre faptul plecării lui Răileanu R. au declarat Cucuta S. și Rusu I., însă, instanța nu a luat în considerație motivele invocate de apărare;

- inculpatul a declarat că, a fost presat de nenumărate ori de colaboratorii poliției, faptul amenințării din partea acestora a fost confirmat și de ceilalți inculpați pe cauza penală, de martorul Culmatîțcaia A.;

- în afară de declarațiile inculpatului date la etapa urmăririi penale în condiții dubioase, careva alte probe privind săvârșirea acțiunilor violente cu caracter sexual nu au fost administrate.

3.6 Inculpatul Rusu Ion, care a solicitat casarea acesteia, motivând prin faptul că nu este vinovat cu nimic și a fost forțat psihic de către ofițerul de urmărire penală să dea declarații în privința lui Răileanu R. și Cucuta S., el l-a ucis pe Xxxxx.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Codul de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și apel,

acțiunile inculpaților Cucuta S., Răileanu R. și Rusu I. fiind corect calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal și în baza art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal.

În opinia instanței de apel, instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpaților privind nevinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, acestea fiind combătute prin totalitatea probelor cercetate, iar argumentele apelanților privind influențarea din partea anchetatorului pentru a da astfel de declarații au fost apreciate ca un mijloc de apărare în scopul evitării răspunderii.

Instanța de apel a stabilit că, vina inculpaților în faptele incriminate rezultă din ansamblul probelor prezentate în instanță, inclusiv procesul-verbal de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 05.08.2016 (v. I f.d. 7); raportul de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 05.08.2016 (v. I f.d. 8); informație telefonică parvenită prin intermediul serviciului „112”, la data de 05.08.2016, privind depistarea unui cadavru (v. I f.d. 10); procesul-verbal de cercetare la fața locului și Tabelul foto din 05.08.2016 (v. I f.d. 11-12, 14-24); procesul-verbal de audiere a martorului Culmatițcaia A. din 05.08.2016 (v. I f.d. 26-27); raportul de expertiză medico-legală nr. 494 din 25.08.2016 (v. I f.d. 33-37); proces-verbal de audiere a expertului Macrițchi S. din 14.09.2016 (v. I f.d. 38); raportul de expertiză medico-legală nr. 548 din 11.08.2016 (v. I f.d. 49-50); procesul-verbal de autodenunțare a lui Rusu I. din 05.08.2016 (v. I f.d. 57); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 06.08.2016 (v. I f.d. 58-59); procesul-verbal de audiere a bănuitului Rusu I. din 05.08.2016 (v. I f.d. 66); procesul-verbal de autodenunțare din 05.08.2016 (v. I f.d. 77); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 06.08.2016 (v. I f.d. 82-84); procesul-verbal de audiere a bănuitului Cucuta S. din 05.08.2016 (v. I f.d. 89); copia sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22.05.2002, în privința lui Răileanu R. (v. I f.d. 113-118); procesul-verbal de audiere a învinuitului Rusu I. din 07.08.2016 (v. I f.d. 133); procesul-verbal de audiere a învinuitului Răileanu R. din 07.08.2016 (v. I f.d. 139); procesul-verbal de confruntare între Cucuta S. și Răileanu R. din 09.08.2016 (v. I f.d. 149-151); procesul-verbal de confruntare între Rusu I. și Culmatițcaia A. din 10.08.2016 (v. I f.d. 154-167); raport de expertiză medico-legală nr. 520 din 07.09.2016 (v. I f.d. 201-204); actele de expertiză psihiatrico-legală nr. 383 A-2016 din 30.08.2016 (v. I f.d. 214-215, 222-223, 230-231); raportul de autosesizare despre constatarea săvârșirii infracțiunii din 12.08.2016 (v. I f.d. 235-236); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.09.2016 (v. II f.d. 17); ordonanță de recunoaștere și de anexare a obiectului în calitate de corp delict la cauza penală din 08.09.2016 (v. II f.d. 18); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.09.2016 (v. II f.d. 21); ordonanță de recunoaștere și de anexare a obiectului în calitate de corp delict la cauza penală din 09.09.2016 (v. II f.d. 22); procesul-verbal de audiere a martorului Pădurea Igor din 22.12.2016 (v. III f.d. 26-27); cerere de la Culmatițcaia Tatiana din 23.12.2016 (v. III f.d. 28); proces-verbal de interogare a martorului Culmatițcaia Alina din 28.02.2017 (v. III f.d. 203-205); proces-verbal de interogare a specialistului Macrițchi Serghei din 28.04.2017 (v. IV f.d. 68-69); proces-verbal de interogare a succesorului părții vătămate Catlabuga Olga din 05.05.2017 (v. IV f.d. 100-101); copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 29.04.2011 cu referire la Răileanu R. (v. IV f.d. 154-156); copia încheierii Judecătoriai Hîncești din 20.12.2012 (v. IV f.d. 157-158); copia sentinței Judecătoriai

Hîncești din 11.01.2003 (v. IV f.d. 160); ordonanță privind refuzul în pornirea urmăririi penale din 29.05.2017 (v. IV f.d. 161), probe care au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelurile declarate.

În viziunea instanței de apel, argumentul inculpatului Rusu I., precum că doar el este vinovat în comiterea omorului, precum și argumentele avocaților Răcilă A. și Janu A. de neimplicare a inculpaților Cucuta S. și Răileanu R. în negarea comiterii omorului și negarea de către toți inculpații a săvârșirii acțiunilor violente cu caracter sexual, instanța de apel le-a apreciat critic, fiind făcute în scop de apărare pentru a evita sau atenua răspunderea penală, or, acestea fiind combătute printr-un întreg ansamblu de probe.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, martorul Culmatițcaia A. atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința instanței de fond a descris acțiunile fiecărui inculpat atât în comiterea omorului, cât și a acțiunilor perverse cu caracter sexual, respectivele declarații corespund declarațiilor făcute de către inculpați inițial, în cadrul urmăririi penale.

În viziunea instanței de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond a ținut seama de scopul pedepsei întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnăților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare, de gravitatea faptei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunilor, atitudinea societății față de pedeapsa, persoana inculpaților, ajungând la concluzie privind necesitatea aplicării unei pedepse privative de liberate.

Instanța de apel, a mai reținut că argumentele procurorului invocate în apel, precum că instanța nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată au fost declarate nefondate, or, raportul de expertiza medico-legală este o probă de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, ceea ce este obligația acuzării.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Bordian Radion în numele inculpatului Cucuta Serghei, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Cucuta S. să fie achitat de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost comise de către acesta.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a dat o apreciere unilaterală probelor, fără a aprecia just toate probele prezentate de apărare, neobiectiv și neîntemeiat menținând sentința, fără a se expune asupra unui șir de argumente invocate de către partea apărării și fără a acorda posibilitatea de a prezenta probele de apărare, respingând toate cererile privind audierea martorilor;

- au fost ignorate declarațiile inculpatului Cucuta S., cu privire la faptul că el nu a cauzat victimei vătămări corporale grave ce au condus la deces, totodată, fiind ignorate și declarațiile inculpatului Rusu I., care a recunoscut faptul cauzării victimei de unul singur a loviturilor cu cuțitul;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 494 din 25.08.2016, la victima Xxxxxnu s-au depistat careva vătămări corporale caracteristice unui raport sexual forțat sau în genere a vreunui raport sexual;

- toți inculpații au negat săvârșirea față de victimă a acțiunilor de homosexualitate, iar martorul Culmatițcaia A., în ședința de judecată nu a confirmat acest fapt;

- concluziile despre vinovăția inculpatului s-au întemeiat pe autodenunțul inculpatului și ulterioară verificare a declarațiilor la fața locului, care au fost efectuate de către organul de urmărire penală cu derogări ale procedurii penale;

- reținerea inculpatului Cucuta S. a fost efectuată cu încălcări procedurale, or, acesta a fost reținut fără participarea specialistului și apărătorului, ținând cont că Cucuta S. suferă de maladie psihică, mai mult, autodenunțul a fost făcut sub presiunile psihice ale colaboratorilor de poliție;

- instanțele de fond au neglijat că din declarațiile inculpatului Cucuta S., el în genere nu s-a aflat la locul comiterii crimei, fiind toată ziua împreună cu tatăl său, iar martorii Comendant F., Cucuta O., Cosiuc A., au confirmat că Cucuta S. s-a aflat la domiciliu, totodată martorii Buga G., Comendant F., Cucuta O., Cosiuc A. nu au fost audiați în instanța de judecată;

- instanța de apel a admis erori de drept constatând că, în acțiunile inculpatului Cucuta S. se întrunesc elementele infracțiunilor imputate;

- instanța de apel nu a explicat de ce a dat prioritate declarațiilor martorului Culmatițcaia A., date la urmărirea penală;

- nu există nici o probă directă, care ar dovedi că victima Xxxxx., ar fi fost supusă unui raport sexual în formă perversă, astfel inculpații urmau a fi achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal;

- instanța de fond a constatat vinovăția pe acest capăt de acuzare doar bazându-se pe circumstanțele arătate în autodenunțul făcut de inculpați și din declarațiile martorului Culmatițcaia A., date la urmărirea penală, or toate aceste declarații au fost date de persoanele menționate la poliție, sub influența presiunilor psihice ale acestora;

- instanța de apel urma să constate că acuzarea nu a prezentat probatoriu suficient, astfel concluzia de vinovăție a lui Cucuta S. în comiterea infracțiunilor incriminate să fie întemeiată și obiectivă.

6.2 Avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Răileanu Radu, care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- motivarea soluției instanței de apel este expusă neclar, or, instanța de apel la general a atins motivele care au fost invocate de inculpat și avocatul acestuia în cererile de apel, nu a oferit posibilitatea părții apărării de a se apăra eficient, inclusiv prin audierea suplimentară a medicului expert, precum și martorului Culmatițcaia A., declarațiile căreia au fost preluate de la urmărirea penală, când ultima a fost audiată în condiții suspicioase;

- martorul Culmatițcaia A. a confirmat faptul amenințării din partea colaboratorilor de poliție - poziția expusă și de ceilalți inculpați pe cauza;

- nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului Răileanu R. în baza art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, totodată nefiind de acord cu aprecierea din partea instanței a declarațiilor inculpaților, or, nici o probă administrată în cadrul urmăririi penale și cercetată în cadrul examinării cauzei nu a dovedit faptul că Răileanu R. a avut careva intenții de a omorî pe partea vătămată. Aceeași situație este și cu învinuirea de comiterea acțiunilor violente cu caracter sexual.

6.3 Avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta S., care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a evocat probele cercetate, fără a fi relevate și raționamentele utilizate în cadrul aprecierii lor. Instanța de apel nu a asigurat un proces echitabil și o examinare completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei;

- instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții în proces și nu s-a pronunțat în mod convingător asupra acestora. Deși, martorul Culmatițcaia A. a precizat clar, că inculpații nu au comis față de victimă careva acțiuni de homosexualitate, cu toate acestea instanța de fond a considerat probat acest fapt, cu toate că la materialele dosarului lipsesc careva indici obiectivi privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 Cod penal. Mai mult, martorul a declarat că a fost supus influenței și presiunii de către reprezentanții organului de urmărire penală, însă demersul părții apărării privind audierea suplimentară a martorului dat a fost respins;

- inculpatul Rusu I. a recunoscut că loviturile cu cuțitul victimei au fost aplicate doar de el, iar faptul că inculpatul Cucuta S. nu a fost la fața locului în momentul aplicării acestor lovituri se confirmă și prin declarațiile martorilor Comendant F., Cucuta O. Cu toate acestea, demersul privind audierea martorilor Cucuta V., Cucuta A. a fost respins la toate etapele examinării cauzei;

- instanța de fond, cât și instanța de apel au respins orice cerere formulată de partea apărării în vederea susținerii poziției sale, inclusiv în ceea ce privește stabilirea responsabilității psihice a inculpatului Cucuta S., or, acesta din copilărie se află la evidența medicului psihiatru, suferind de encefalopatie reziduală. Cu toate acestea, demersul privind dispunerea efectuării unei expertizei suplimentare psihiatrice în comisie, în condiții de staționar a fost respins, deși, în asemenea cazuri, dispunerea expertizei era obligatorie;

- concluzia instanței de apel despre vinovăția inculpatului Cucuta S. s-a întemeiat pe autodenunțul inculpatului și ulterioară verificare a declarațiilor la fața locului. Însă, aceste acțiuni au fost efectuate cu derogări de la procedura penală, respectiv, nu puteau a fi admise drept probe;

- reținerea inculpatului a avut loc cu încălcări procedurale, or, reprezentanții organului de urmărire penală fiind informați de rudele inculpatului despre starea sănătății mintale ale acestuia, nu au întreprins careva măsuri, nici participarea avocatului nu a fost asigurată, iar instanța de apel nici nu s-a pronunțat asupra acestui aspect.

6.4 Inculpatul Răileanu Radu, care solicită casarea acesteia, dispunerea rejudecării cauzei ca să fie audiați martorii apărării.

În motivarea recursului invocă:

- martorul Culmatițcaia A. a menționat că a fost forțat să dea mărturii false, iar expertul judiciar în ședința de judecată a declarat că, careva acțiuni violente cu caracter sexual în privința victimei nu au avut loc;

- nu este de acord și cu calificarea acțiunilor în baza art. 145 alin. (2) Cod penal, or, partea vătămată a decedat deoarece nu i s-a acordat asistența medicală timp de 6-8 ore;

- a fost forțat fizic și psihic de către ofițerul de urmărire penală, totodată, declară că poate aduce martori care pot să confirme unde s-a aflat la data de 03.07.2016.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, însă din alte motive decât cele indicate de recurenți, din următoarele considerente.

Cu referire la argumentele invocate în recursuri.

Așadar, reieșind din textul recursurilor declarate, recurenții le întemeiază prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, totodată avocatul Bordian Radion în numele inculpatului Cucuta Serghei și avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta S. invocă ca temei de drept și pct. 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel*.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date*.

De asemenea, Colegiul menționează că, fiecare probă, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În argumentarea temeiului pentru recurs, prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursurilor de fapt critică vinovăția inculpaților Cucuta S. și Răileanu R. indicând, că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apeluri, nu a apreciat fiecare probă adusă separat de către participanții în proces, nu a acordat posibilitate părții apărării de a prezenta probe, respingând toate cererile de audiere a martorilor.

De menționat este și acel fapt că, din conținutul recursurilor declarate și argumentele specificate în pct. 6 al prezentei decizii, Colegiul atestă că majoritatea criticilor se referă la dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate

în prezenta speță, de către prima instanță și cea de apel, considerând că acestea nu confirmă vinovăția inculpaților, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către instanțele de fond, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs, deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

La acest capitol, Colegiul specifică și jurisprudența CtEDO, care evidențiază că, deși articolul 6§1 CEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument în parte (*cauza Van de Hurk versus the Netherlands, și Burg versus France*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*cauza Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain*). Situație, ce în opinia Colegiului penal este prezentă în cazul dat, iar argumentele invocate de autorii recursurilor privind dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu sunt suficiente pentru a răsturna în prezenta speță, hotărârea de condamnare adoptată în privința inculpatului, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate, în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate, iar autorii recursurilor, de fapt, nu aduc careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate. În principiu, o bună parte ale argumentelor invocate în recursuri, sunt similare celor invocate în apeluri, iar instanța de apel, s-a pronunțat motivat asupra argumentelor esențiale ale apelurilor, ceea ce exclude prezența temeiului pentru recurs invocat și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce ține de stabilirea vinovăției inculpaților de comiterea infracțiunilor imputate.

Cu privire la alegațiile recurențelor invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată referitor la vinovăția inculpaților Cucuta S. și Răileanu R. și nu a dat răspuns întemeiat în condițiile legii asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a stabilit situația de fapt și corect a concluzionat, că aceasta se încadrează în cadrul juridice în baza infracțiunilor imputate inculpaților, fiind săvârșite anume de către inculpați.

Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiate și argumentele recurențelor, precum că instanța de apel nu le-a acordat posibilitatea de a prezenta probele apărării, respingând toate cererile privind audierea martorilor.

La criticile recurențelor menționate supra, Colegiul penal lărgit relevă, că dreptul la audierea martorilor se prezintă ca unul subsecvent principiului contradictorialității procesului penal și dreptul la egalitatea armelor în cadrul procesului, fiind reglementat de art. 6§3 lit. d) al Convenției europene, reprezentând și un aspect special al dreptului consacrat de art. 6§1, și urmează a fi evaluat ori de câte ori se analizează echitatea unei proceduri penale. În acest sens, statelor părți a Convenției le revine obligația pozitivă de a crea condiții necesare ca acuzatul să poată atât prezenta în cadrul procesului penal martorii, depozițiile cărora demonstrează nevinovăția sa, cât și să dispună de posibilitățile egale cu partea acuzării, să ofere întrebări și să audieze răspunsurile martorilor părții adverse.

Totodată, instanța de recurs menționează că prevederile art. 6 §3 lit. d) al Convenției Europene cu privire la drepturile omului, care constă în posibilitatea ce trebuie să-i fie acordată acuzatului, de a contesta o mărturie făcută în defavoarea sa, de a putea cere să fie audiați martori care să-l discolpe, în aceleași condiții în care sunt audiați și interogați martorii acuzării. Acest drept constituie o aplicație a principiului contradictorialității în procesul penal și, în același timp, o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil.

Tot la acest capitol, Colegiul penal lărgit reține și faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării sus-citate, dar este necesar ca *cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 Erich Priebke vs Italia, 13 aprilie 2006 Vaturi vs France)*.

Astfel, în jurisprudența sa, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și relevanța celor pe care acuzatul ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el. Articolul 6 parag. 3 lit. d) din Convenția Europeană nu recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea de martori în fața instanței de judecată (*cauza Remer v. Germania, nr. 25096/94 din 06 septembrie 1995, Honsik v. Austria, nr. 25062/94 din 18 octombrie 1995*). Sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei „*oferte de probă*” făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „*proces echitabil*”.

Colegiul penal lărgit analizând conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată a primei instanțe, din data de 26 mai 2017 (f.d. 141 verso v. IV), de către avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta S. s-a solicitat audierea în calitate de martori a tatălui și mamei inculpatului, la fel audierea lui Comendant F., astfel prima instanță a admis parțial demersul, fiind admisă audierea în calitate de martori a lui Comendant F. și a mamei inculpatului Cucuta S., care au fost audiați în ședința de judecată din data de 29.05.2017 (f.d. 171-175, v. IV).

Ulterior, în ședința de judecată a instanței de apel avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta S. a solicitat reluarea cercetării judecătorești, cu audierea martorilor Cucuta Veaceslav, Cucuta Andrei și audierea repetată a martorilor Culmatițcaia A. și Cucuta O., însă instanța de apel întemeiat a respins demersul în cauză pe motiv că, apărătorii Raciula A. și Janu A. au participat la etapa cercetării judecătorești în prima instanță, inclusiv la audierea martorilor Culmatițcaia A. și Cucuta O., având deplina posibilitate să adreseze întrebările apărute pe parcursul judecării cauzei, inclusiv și în instanța de apel beneficiază de dreptul de a da citire declarațiilor care au fost audiate, și a se expune referitor la acestea. Referitor la audierea martorilor Cucuta Veaceslav și Cucuta Andrei, instanța de apel a reținut că, prima instanță just a respins demersul de audiere a martorilor menționați, deoarece sunt rude apropiate cu inculpatul Cucuta S., ceea ce ar putea pune la îndoială veridicitatea declarațiilor depuse de aceștia.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că instanța de apel a motivat din care considerent a respins solicitarea de audiere a martorilor menționați, prin încheiere protocolară, nefiind încălcate prevederile art. 6 §3 lit. d) al Convenției Europene.

Nu pot fi reținute de către Colegiul penal lărgit nici argumentele avocatului Raciula A. în numele inculpatului Cucuta S. precum că, instanța de apel neîntemeiat a respins cererea privind stabilirea responsabilității psihice a inculpatului Cucuta S., astfel a fost respins și demersul privind dispunerea efectuării expertizei suplimentare psihiatrice în comisie.

Asupra considerentelor invocate de recurent, Colegiul menționează, că prima instanță s-a expus motivat și la acest aspect, prin încheierea din 30.05.2017 (f.d. 202-203 v. IV), indicând just că *„la data de 30.08.2016 a fost întocmit raportul de expertiză psihiatrico-legală de ambulator nr. 382a-2016, în privința inculpatului Cucuta S., potrivit căruia acesta a fost recunoscut responsabil, nu necesită tratament de careva maladii psihice, nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 230-231 v. I). Astfel, instanța de judecată a constatat că la faza cercetării probelor în ședința de judecată și anume a raportului de expertiză psihiatrico-legală, în privința inculpatului Cucuta S., de către partea apărării nu au fost înaintate careva cereri, demersuri privind faptul neclarităților apărute, inclusiv de audiere a expertului, care a efectuat expertiza și a întocmit raportul. Totodată, instanța constată că solicitarea apărătorului de a dispune expertiza suplimentară nu este întemeiată pe careva circumstanțe noi, or fiind prezentate instanței fișa medicală a bolnavului Cucuta S. și procesul-verbal nr. 4 din 28.05.2008, care au fost anexate anterior la materialele cauzei. ... Astfel, se constată că pe caz careva circumstanțe noi nu au apărut, concluziile expertului sunt clare, nu există îndoieli în privința lor, ordinea procesuală de efectuare a expertizei nu a fost încălcată, proba dată a fost fără prezumții și invocări din partea participanților, în acest sens.”* Totodată, fiind înaintat demersul în cauză și în instanța de apel, această instanță corect a menționat că, expertiza psihiatrică în cauza dată a fost efectuată cu respectarea normelor procesuale, nefiind necesară reluarea cercetării judecătorești, în acest sens.

Cât privește motivele invocate de recurenți, precum că inculpații Cucuta S. și Răileanu R. nu sunt vinovați în comiterea faptelor imputate în baza art. art. 145

alin.(2) lit. i), j); art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal lărgit se va expune asupra acestora cercetând incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Totodată, nu este fondată nici critica recurenților, în sensul pretinderii că faptele nu au fost săvârșite de către Cucuta S. și Răileanu R. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, inclusiv de către inculpații Cucuta S. și Răileanu R., se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond, și anume:

- declarațiile martorului ocular Culmatițcaia A., date în cadrul urmăririi penale și care au fost susținute în cadrul ședinței de judecată, menționând că declarațiile citite de procuror sunt adevărate – (procesul-verbal de audiere a martorului Culmatițcaia A. f.d. 26 v. I, în care a descris acțiunile fiecărui inculpat, atât în comiterea omorului, cât și a acțiunilor perverse cu caracter sexual), indicând că la data de 03.08.2016, se aflau împreună cu Rusu I., Cucuta S., Răileanu R. și Xxxxx în fâșia forestieră de lângă blocul locativ nr. 156 din str. Xxxxx, mun. Xxxxx. După ora 21.00, Rusu I., Cucuta S., Răileanu R. l-au maltratat pe Xxxxx., aplicându-i lovituri cu un furtun, peste diferite părți ale corpului, iar apoi i-au aplicat lovituri cu un cuțit, ulterior l-au dezbrăcat, satisfăcându-și poftele sexuale în formă perversă;

- procesele-verbale de autodenunțare a lui Rusu I. și Cucuta S., unde aceștia au recunoscut integral vina și au descris circumstanțele comiterii infracțiunilor, că Xxxxxa decedat după ce ei și Răileanu R. l-au bătut și i-au aplicat lovituri, ulterior toți trei și-au satisfăcut pofta sexuală în formă perversă;

- procesele-verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 06.08.2016, potrivit căruia, Cucuta S., Rusu I. și Răileanu R. au confirmat declarațiile și au arătat la locul comiterii infracțiunii, au descris circumstanțele comiterii faptelor infracționale. Acțiuni de urmărire penală, care au fost înregistrate video și vizionate în ședința de judecată.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct, inclusiv la Cucuta S. și Răileanu R. că au comis infracțiunile prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. i), j); art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs consideră juste și concluziile primei instanțe, precum că intenția lui Cucuta S., Rusu I. și Răileanu R., în vederea săvârșirii omorului, reieșind din împrejurările stabilite ale faptei, cum ar fi: localizarea leziunilor corporale pentru victima Xxxxx., or aceste vătămări au fost pricinuite asupra organelor vitale și anume asupra inimii, în condițiile în care cuțitul cu care s-a aplicat loviturile deține o lamă cu dimensiuni de 13x2 cm, existând posibilitatea că o dată introdusă această lamă în interiorul corpului lui Xxxxx., ar fi putut duce la decesul acestuia, or inima reprezintă organ vital al omului. O altă împrejurare care, duce la aprecierea acțiunilor inculpaților drept omor, reprezintă faptul că intenția se manifestă prin acțiunile premergătoare provocării vătămarilor lui Xxxxx., cum ar fi: înțelegerea prealabilă între Cucuta S., Rusu I. și Răileanu R. de a-l lipsi de viață pe Xxxxx., pe motiv că acesta să nu-i denunțe la organele de poliție pentru acțiunile violente întreprinse față de el, anterior omorului. Aceste acțiuni au fost executate de către inculpați cu intenție și au fost îndreptate anume spre lipsirea de viață a victimei, fapt ce confirmă latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal și din care considerent, Colegiul penal lărgit respinge argumentele avocatului Janu A. precum că nu a fost dovedit faptul că Răileanu R. a avut careva intenții de a omorî partea vătămată.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursuri prin care menționează că au fost ignorate declarațiile inculpaților Cucuta S. și Răileanu R., precum că nu au cauzat victimei vătămări corporale grave, ce au dus la deces și că au fost ignorate declarațiile inculpatului Rusu I., care a recunoscut faptul cauzării de unul singur a loviturilor cu cuțitul, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 221 verso v. IV a sentinței și la f.d. 80 v. V, a deciziei atacate se motivează corespunzător că, nu poate fi reținută poziția inculpaților, fiind apreciată ca o metodă aleasă de apărare, pentru evitarea răspunderii penale. Declarațiile inculpaților fiind respinse prin rapoartele de expertiză, prin depozițiile lui Cucuta S. și Rusu I., date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuiți, unde aceștia recunosc faptele incriminate celor trei inculpați, pe ambele articole, precum și prin declarațiile martorului ocular Culmatițcaia A., care corelează cu celelalte probe.

Totodată, ce ține de faptul că martorii Cucuta O., Comendant F., au confirmat că, Cucuta S. s-a aflat la domiciliu, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond just au apreciat critic declarațiile martorului Cucuta O., deoarece ultima este mama inculpatului și este persoană cointeresată, iar declarațiile martorului Comendant F., nu au putut fi reținute ca probă ce ar confirma nevinovăția inculpatului, fiind în divergență cu probatoriul pe caz.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal lărgit, nici argumentele invocate în recursuri referitoare la faptul, că concluziile despre vinovăția inculpatului Cucuta S. s-au întemeiat pe autodenunțul inculpatului și ulterioara verificare a declarațiilor la fața locului, care au fost efectuate cu derogări ale procedurii penale,

totodată reținerea lui Cucuta S. a fost efectuată cu încălcări procedurale, autodenunțul fiind făcut cu presiunile psihice ale colaboratorilor de poliție.

La aceste alegații, Colegiul penal lărgit notează, că atât lui Cucuta S., cât și lui Răileanu R. le-au fost garantate apărătorii la toate acțiunile și actele procesuale, atât la faza urmăririi penale, inclusiv la reținerea acestora (f.d. 87, 100 v. I), cât și în instanța de judecată. Astfel, deși se invocă încălcări procesuale, atât la urmărire penală cât și în ședința de judecată a primei instanțe acestea nu au fost sesizate, invocându-le doar la finele examinării cauzei, în prima instanță.

În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentele supuse analizei, Colegiul penal atestă că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorii inculpaților Cucuta S. și Răileanu R. ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă. Invocarea nulității actelor procedurale la finele examinării cauzei în prima instanță, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală. Totodată, Colegiul penal lărgit reține că la aceste aspecte s-a expus motivat și prima instanță în sentința adoptată (f.d. 226-227 v. IV), iar faptul că inculpații au fost presați de colaboratorii organelor de urmărire penală, constituie o modalitate de a se eschiva de la răspundere penală, deoarece la toate etapele procesuale aceștia au fost asistați de apărătorii, însă au invocat chestiunea în cauză abia la finele examinării cauzei, în prima instanță. Mai mult ca atât, asupra faptului supunerii presiunilor psihologice și maltratării inculpatului Răileanu R., a fost emisă ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale din 29.05.2017, pe motiv că nu există faptul infracțiunii (f.d. 161-163 v. IV)

În ce privește alegațiile apărătorului Bordian R., precum că instanța de apel nu a explicat de ce a dat prioritate declarațiilor martorului Culmatîțcaia A., date la urmărirea penală, Colegiul penal menționează că, în ședința de judecată martorul în cauză a declarat că susține declarațiile citite de procuror (conform procesului-verbal al ședinței de judecată f.d. 202 v. III, a fost dat citirii procesul-verbal de audiere a martorului Culmatîțcaia A. (f.d. 26 v. I)), astfel instanța de recurs concluzionează că instanțele de fond just au pus la baza soluției, declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către martorul menționat, care au fost făcute mai aproape de comiterea infracțiunii imputate inculpaților, iar evenimentele ce s-au produs au fost mai recente, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită în astfel de situații, în raport cu declarațiile date ulterior de către acest martor.

Subsidiar la criticile recurenților ce se referă la faptul că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 494 din 25.08.2016, la victimă nu s-au depistat careva vătămări corporale caracteristice unui raport sexual forțat, în viziunea Colegiului penal, aceste argumente reieșind din conținutul deciziei instanței de apel au constituit obiect de discuție, fiind indicat că după cum reiese din concluziile experților, cadavrul

lui Xxxxx., în momentul cercetării se afla în stare avansată de putrefacție, fapt ce a exclus identificarea a careva urme biologice sau leziuni caracteristice acțiunilor violente cu caracter sexual. Astfel, la acest aspect, instanța de apel just a considerat veridice declarațiile martorului Culmatițcaia A. și ale inculpaților Cucuta S. și Rusu I., date în calitate de bănuiți, declarații ce sunt consecutive, se completează reciproc, în acestea fiind detalii care puteau fi cunoscute, doar de persoanele implicate direct în aceste acțiuni.

Tot astfel, pentru stabilirea nepertinenței acestei critici, Colegiul penal are în vedere și faptul că, probarea infracțiunii de satisfacere a poftei sexuale în forme perverse prezintă anumite aspecte particulare, datorită specificului și modului de desfășurare a acestei infracțiuni, care se comite pe ascuns, de aceea declarațiile menționate combat în afara oricărui dubiu versiunea inculpaților, iar nerecunoașterea vinovăției acestora se interpretează ca fiind o eschivare de la răspunderea penală.

Ținând cont de cele expuse, Colegiul penal consideră că instanțele de fond, în prezența cumulului de probe administrat în prezenta cauză, întemeiat și corect au stabilit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, iar argumentele invocate în recursurile ordinare declarate sânt nefondate.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit dispozițiilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpaților Răileanu R., Rusu I. și acțiunea civilă.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speță, în privința inculpaților Răileanu R. și Rusu I. sunt incidente temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 10), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *–s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

Subsidiar la cele consemnate supra, Colegiul penal constată ca fiind racordabile speței date, și prevederile art. 426 Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Așadar, în prezenta cauză penală supusă judecării, se reține că a fost condamnat și Rusu I., care nu a contestat hotărârile judecătorești adoptate la caz, dar ținând cont de faptul că temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală se răsfrânge și asupra acestuia, Colegiul penal conchide că prin extindere hotărârile adoptate urmează a fi casate parțial și în privința acestuia.

Astfel, verificând hotărârile atacate sub aspectul individualizării corecte a pedepselor, Colegiul penal relevă, dispozițiile art. 61 Cod penal care stipulează că, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a*

condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlătuiească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța urmează să ia în considerare și prevederile art. 75-88 din Codul penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Instanța de recurs reține că inculpații Răileanu R. și Rusu I. au fost condamnați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani, sau cu detențiune pe viață, iar conform art. 16 alin. (6) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă. La fel, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 12 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Reieșind din conținutul rechizitoriului, se atestă că în privința lui Răileanu R. și Rusu I. au fost constatate în calitate de circumstanțe agravante, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare și săvârșirea infracțiunii cu folosirea armei (f.d. 87-93 v. II).

Din conținutul hotărârilor judecătorești se atestă că la capitolul stabilirii pedepsei, instanțele de fond au reținut în privința inculpatului Răileanu R., că acesta la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează negativ la locul de trai, iar în privința inculpatului Rusu I. - se află la evidența medicului narcolog și nu se află la evidența medicului psihiatru, se caracterizează pozitiv la locul de trai, totodată circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanțe agravante pe cauză instanța a considerat: săvârșirea infracțiunii de către persoane care

se află în stare de ebrietate, faptul că inculpații nu au recunoscut vina și nu s-au căit de cele comise, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime sau prin batjocorirea victimei.

Analizând hotărârile atacate, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit constată, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, în partea stabilirii pedepsei, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de faptul că pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în situația dată instanțele de fond injust au reținut, în calitate de circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii de către persoane care se află în stare de ebrietate, faptul că inculpații nu au recunoscut vina și nu s-au căit de cele comise, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime sau prin batjocorirea victimei, deoarece acestea nu au fost incluse în conținutul rechizitoriului, iar circumstanța reținută precum că, inculpații nu au recunoscut vina și nu s-au căit de cele comise, nici nu este prevăzută la art. 77 Cod penal, ca circumstanță agravantă, totodată reținerea în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime, contravine prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal.

Mai mult ca atât, în prezenta speță, la determinarea categoriei de pedeapsă, pentru infracțiunile săvârșite, prima instanță a ținut cont și de faptul că inculpatul Răileanu R. se afla în stare de recidivă, făcând referire la prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, totodată a indicat că „la stabilirea pedepsei inculpatului Răileanu R., instanța de judecată va lua în considerație prevederile alin. (2) art. 82 Cod penal, care stipulează că mărirea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai spre pedepse, prevăzute de articolul corespunzător din Partea Specială a Codului penal.”.

Instanța de apel, pronunțând decizia la data de 06.06.2018, a menținut sentința, însă nu a ținut cont și nu s-a expus asupra modificările efectuate prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare la 20.12.2017, prin care alin. (2) al art. 82 Cod penal a fost modificat, fiind prevăzută doar mărirea pedepsei pentru recidivă periculoasă și deosebit de periculoasă, iar din alin. (1), fiind exclus cuvântul recidivă.

Colegiul penal lărgit remarcă, că în speța dată, inculpatul Răileanu R. a comis infracțiunile aflându-se în stare de recidivă, astfel legea penală nouă, apărută până la adoptarea hotărârii instanței de apel, este mai favorabilă pentru inculpatul Răileanu R., deoarece îi ameliorează situația, dat fiind faptul că din art. 82 Cod penal, a fost exclusă limita de aplicare a pedepsei, în cazul recidivei.

Astfel, analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel, la aplicarea pedepsei inculpatului Răileanu R., nu a ținut cont de prevederile art. 10 Cod penal, care prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În urma celor expuse, Colegiul penal conchide că, pedeapsa stabilită inculpaților Răileanu R. și Rusu I. de către instanțele de fond, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, în prezența circumstanțelor și împrejurărilor constatate în cauza dată, nu a fost individualizată întru totul corect, deoarece reținerea neîntemeiată a circumstanțelor agravante menționate, a dus la aplicarea eronată a dispozițiilor Părții generale a prezentului cod și anume a prevederilor art. 78 Cod penal. Totodată, instanța de apel eronat a menținut sentința prin care, inculpatului Răileanu R., i-a fost stabilită pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, fără a lua în considerație modificările efectuate la acest articol, în consecință inculpaților Răileanu R. și Rusu I. le-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, urmând a fi coborâtă pedeapsa cu închisoare, astfel fiind necesar de a interveni în hotărârile judecătorești adoptate pentru a le aplica o pedeapsă echitabilă inculpaților, pentru faptele comise.

Pe cale de consecință, Colegiul penal notează, că la stabilirea pedepsei inculpaților Răileanu R. și Rusu I. în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j), art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal și a pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni, se va reieși din circumstanțele și împrejurările cauzei în modul cum au fost reținute de instanțele de fond, doar cu excluderea circumstanțele agravante menționate, iar în privința inculpatului Răileanu R., ținând cont și de comiterea de către acesta a infracțiunilor în stare de recidivă, însă ținând cont de intervenirea legii penale mai favorabile, fără aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține că prin sentința adoptată, a fost admisă parțial pretenția lui Catlabuga O. privind încasarea daunei morale, fiind încasat în mod solidar de la Cucuta S., Rusu I., Răileanu R. în beneficiul lui Catlabuga O. suma de 60.000 lei, soluția care și la acest capitol a fost menținută de către instanța de apel.

La acest aspect, instanța de recurs notează că, în temeiul art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că prejudiciul moral se stabilește reieșind inclusiv și din gradul de vinovăție al făptuitorului, astfel prima instanță corect a indicat că evaluarea mărimii prejudiciului moral ține în mod individual de persoana fiecăruia, însă această instanță eronat a dispus încasarea daunei morale în sumă de 60.000 lei, în mod solidar de la toți inculpații, or fiecare inculpat este obligat să compenseze prejudiciul moral separat și acesta nu poate fi încasat în mod solidar, deoarece fiecare inculpat nu este dator să efectueze întreaga prestație, după cum prevede art. 530 Cod civil.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit consideră necesar a admite parțial acțiunea civilă înaintată de Catlabuga Olga, privind încasarea daunei morale, cu încasarea de la Cucuta S., Răileanu R. și Rusu I., a câte 20.000 lei de la fiecare în beneficiul lui Catlabuga Olga.

Generalizând cele expuse, se impune soluția de admitere a recursurilor declarate, din alte motive, casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, în partea aplicării pedepsei inculpaților Răileanu R., Rusu I. și a acțiunii civile, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Cucuta S.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept și pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului Cucuta S., instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speță este incident și temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel, constată că această instanță, la examinarea apelurilor în partea aplicării pedepsei inculpatului Cucuta S., nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea aplicării pedepsei inculpatului Cucuta S.

În prezenta cauză, Colegiul evidențiază că, inculpatul Cucuta S. a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j); art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, la vârsta de 19, adică vârsta acestuia fiind cuprinsă între 18 și 21 de ani.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță, prin sentința pronunțată la data de 02 iunie 2017, l-a fost recunoscut vinovat și l-a condamnat pe **Cucuta S.**, în baza: art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, la 18 ani închisoare; art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, la 10 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 19 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel, pronunțând decizia la data de 06.06.2018, a respins ca nefondate, apelurile declarate și a menținut sentința, indicând că „*la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond, cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod*

penal, a ținut seama de: scopul pedepsei întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnăților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare, de gravitatea faptei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunilor, atitudinea societății față de pedeapsa, persoana inculpaților, astfel just concluzionând posibilitatea corectării inculpaților cu aplicarea unei pedepse privative de liberate, ținând cont totodată de prevederile art. 84 Cod penal”

La acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Cucuta S., instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- art. 10 alin. (1) Cod penal, prevede că „legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale”;

- prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare de la 20.12.2016, art. 70 Cod penal, a fost completat cu alineatul (3¹), cu următorul cuprins: „La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”:

- prin aceeași Lege, art. 84 Cod penal a fost completat, fiind prevăzut la alin. (1): „Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.”

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că această instanță a menținut sentința prin care inculpatului Cucuta S. i-a fost aplicată pedeapsa în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunile săvârșite, fără a argumenta necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale, după cum prevede dispoziția art. 70 alin. (3¹) Cod penal, dat fiind că făptuitorul la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, că instanțele de fond au reținut, în calitate de circumstanțe agravante și în privința lui Cucuta S. - săvârșirea infracțiunii de către persoane care se află în stare de ebrietate, faptul că inculpații nu au recunoscut vina și

nu s-au căit de cele comise, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime sau prin batjocorirea victimei, fără a ține cont de faptul că pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, în partea aplicării pedepsei inculpatului Cucuta S., este afectată de insuficiență, ce ține de motivarea soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată parțial, în partea aplicării pedepsei inculpatului Cucuta S., cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Cucuta S., să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, să țină cont de modificările efectuate prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare de la 20.12.2016, la art. 70 alin. (3¹), 84 Cod penal, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Bordian Radion în numele inculpatului Cucuta Serghei, de către avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Cucuta Serghei, de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Răileanu Radu și de către inculpatul Răileanu Radu.

Se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018 și parțial sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 iunie 2017, în partea aplicării pedepsei și latura civilă, în cauza penală în privința lui **Cucuta Serghei Xxxxx**, **Răileanu Radu Xxxxx**, prin extindere și în privința lui **Rusu Ion Xxxxx**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, după cum urmează:

lui **Răileanu Radu Xxxxx**, **recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor** prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal - 19 (nouăsprezece) ani închisoare,
- art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal -10 (zece) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili lui Răileanu Radu pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 20 (douăzeci) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui **Răileanu Radu Xxxxx**, urmează a fi calculat din data de 18.12.2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia în arest de la data de 06 august 2016 până la data de 18 decembrie 2018, inclusiv.

lui **Rusu Ion Xxxxx, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor** prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal și art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal - 15 (cincisprezece) ani închisoare,
- art. 172 alin. (2) lit. c), g) Cod penal – 9 (nouă) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili lui Rusu Ion pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui **Rusu Ion Xxxxx**, urmează a fi calculat din data de 18.12.2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia în arest de la data de 05 august 2016 până la data de 18 decembrie 2018, inclusiv.

Acțiunea civilă înaintată de Catlabuga Olga, privind încasarea daunei morale se admite parțial și se încasează de la Cucuta Serghei Xxxxx, Răileanu Radu Xxxxx și Rusu Ion Xxxxx, a câte 20000 (douăzeci mii) lei de la fiecare în beneficiul lui Catlabuga Olga.

În privința lui **Cucuta Serghei Xxxxx** se dispune rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, prevederile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, în partea pronunțării unei noi hotărâri și nu se supune căilor de atac, în partea rejudecării cauzei.

Decizia motivată pronunțată la data de 31 ianuarie 2019.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor